

Tízmilliónál több sosem volt pár hétnél tovább a számlámon

Hajthatatlan, néha már-már idegesítően precíz és részletes, mondják a fesztiválbirodalmat építő Gerendai Károlyról. Első találkozásunkkor nehéz elhinni, hogy ezt a céget ő építette fel. Mintha úgy érezné, megbántja az újságíró, amikor egyórányi interjúzás után óvatosan rákérdez, elszívhat-e egy cigarettát.

ÍRTA: ZSIBORÁS GERGŐ

KÖZREMŰKÖDÖTT: HERMANN IRÉN

FOTÓK: ORBITAL STRANGERS

„**SZEVASZ, KARESZKÁM, EMLÉKSZEL RÁM?**” – üdvözölte a III. kerületi polgármester tőle szokatlanul derűsen az előtte álló lófarkas fiatalembert 1993-ban. Tarlós István ugyanis együtt dolgozott Gerendai Károly édesapjával, vagyis a Sziget alapítója először gyerekkorában találkozott a későbbi főpolgármesterrel. Utóbb aztán több csörtét is megvívott vele. „Azt hiszem, volt, hogy egy szobában is dolgoztak” – emlékszik vissza mosolyogva az ifjabb Gerendai.

RUSZKIK, HAZA!

Nem volt tipikus jó gyerek, de különösebben rossz sem. Budapesten született, gyerekkorának egy részét Gödöllőn töltötte, majd szülei válása után, tízéves korában költözött vissza a család a fővárosba, amikor édesapja újránősült. „A gimi már zűrösebb volt, nagyobb volt az öntudatom.” Hogy makacsság vagy öntudat, arról környezetében is vitatkoznak, mindenestre már akkor jellemző volt rá, hogy ha valamit a fejébe vett, azt meg is csinálta.

Félig német, félig magyar nagypolgári család sarja volt, gyáraikat, birtokaikat a háború után elvesztették. És bár otthon 56-ról mindig mint forradalomról beszéltek, az mégiscsak merészség volt, amikor a tizenéves Gerendai azt írta a gimi falára: „Ruszkik, haza!” „Tüskés gyerek voltam” – mondja magáról, az otthoni szigort nehezen viselte. Klasszikus polgári szakmát szántak neki, miközben ő zenével akart foglalkozni. „Zene és Rádió Öntevékeny Kör” – Gerendai már a gimnáziumban nekilátott annak, amiből ma is él: a szervezésnek. A fent említett csoportnak több tagja volt, mint az akkori KISZ-nek.

„Más családban is biztos elhangzott már az, hogy amíg a mi kenyerünket eszed, addig azt teszed, amit mi mondunk. Hát én úgy döntöttem, nem eszem az ő kenyerüket. Így költöztem el” – 17 éves volt ekkor. Egy iskolatársának családja fogadta be. Költözés után derült ki, hogy egy zsidó családról van szó, ma azt mondja, emlékezetes időszak volt ez a számára – kiszakadva a deklasszált családi milióból –, innentől lett nagyon fontos az életében a nyitottság és az előítéletek lebontása.

Háromszor volt olyan az életében, hogy nagyobb összeg állt a házhoz. Először egy Beatrice-koncert után. A zenekar 1987-ben újra összeállt, a Pecsában tartott szabadtéri koncerten Gerendait bízták meg azzal, hogy árusítsa a kazetákat és a bakeliteket. „Végig sem gondolta senki, mekkora biznisz lehet ez” – mondja Gerendai, aki Szűcs Alfrédon, a zenekar szervezőjén keresztül került közel a rendszerváltáskori zenei elithez.

A pénzből másnap vett egy használt Trabantot. Vagy kétezre hanghordozót adtak el, apja többhavi keresetét tehette zsebre egyetlen éjszaka után. Az e fajta bizniszek persze nem voltak mindennaposak, de jól mutatja, mennyire gyerekcipőben járt a zeneipar abban a korban, amikor magyar zenekarok bármikor megtöltöttek egy kisebb stadiont. Gerendai az iskola mellett kezdett bedolgozni a zenei szervezésbe, eleinte hangfalakat pakolt, plakátolt, és ha kellett, a postára is elment rajongói leveleket feladni. Ismerői szerint a „rá jellemző sznobságról” még a nehezebb időkben sem mondott le, inkább éhezett, de akkor is drágább sonkát evett, nem parizert.

A használt kocsival aztán lehetett menni plakátolni. „Azt hiszem, én voltam az első vadplakátos a városban” – mondja. A plakátragasztásnak hatalmas szerepe volt akkor, ezt jól ismerte fel. Még nem voltak ingyenes programújságok, nemhogy internet. Egyre több megbízást kapott, a végén már 16 ember dolgozott neki. Szervező-mindenesnek került a Krokodil Kft.-hez (a korábbi Montázs Stúdióhoz), ez a cég menedzselte a Pál Utcai Fiúkat, az Európa Kiadót és a Bonanza Banzait is. Kis cég volt, hamar fontos láncszem lett, és nagyon gyorsan került közel a tűzhöz úgy, hogy tulajdonképpen az utcáról (a középiskolából) esett be az iparba. Két lábra tudott állni. Később rendeződött a kapcsolata szüleivel is.

A felbomló szocialista rendszer a diktatúrával együtt a fiatalságot is szélnek eresztette. Egy egész korosztály várt generációs élményre, nem volt már KISZ, de a hozzá köthető fórumok (mint az EFOTT is) a 90-es évek elején egyszerűen cikik voltak. Ebben a légüres térben volt keresnivalója az ügyes zenei menedzsereknek. „Akkor, ha elmentünk turnézni, 12 napig meg sem álltunk” – emlékszik vissza Polgár Péter, a Sziámi zenekar tagja (az ő lánya, Odett énekli az idei Sziget Fesztivál himnuszát).

A művházak, klubok hétköznapi este is tele voltak. „Van egy agilis srác” – így mutatta be Gerendait a Sziámi többi tagjának Müller Péter, az alapító-frontember. Korábról ismerték egymást, de akkor kezdtek Müllerrel együtt dolgozni, amikor Gerendai az Extraton Kiadóhoz került. Egy 1200-es (de valójában 1600-os motorral felszerelt) piros Zsigulival jött egy sovány, szerény srác, aki soha egy korty alkoholt nem ivott. „Egy gyenge pontja volt: a rántott máj” – mondja Polgár.

A Müller–Gerendai-tandemből Gerendai volt a vállalkozó, benne megvolt a spiritusz, és Müller volt az ismert művész. Utóbbi népszerűsége sok ajtót megnyitott Gerendai előtt is. „Be kellett őt vezetni a pesti életbe” – mondja erről

Polgár. A Sziámi turnébuszában kezdtek arról beszélgetni, mit lehetne jobban csinálni az akkor egyedüli nagyobb zenei fesztiválnak számító EFOTT-on. Amikor a Sziámi fellépése kapcsán a budapesti városházán volt dolguk, felvetették, hogy lehetne egy külön egyhetes programot szervezni a kallódó fiatalságnak. Az önkormányzat PR-irodáját vezető Tisza Zoltán egyszerűen visszakérdezett: tők jó, miért nem csináljátok meg ti? „Egészen addig fel sem merült bennünk, hogy nekünk kellene ezt megcsinálnunk” – mondja Gerendai.

35 LAKÁS ÁRA VOLT CSAK A BUKTA

Az első Szigetet egy baráti társaság rántotta össze. A fővárosi önkormányzat támogatása nélkül nem ment volna, az utólag keletkezett 3,5 milliós mínuszt is végül a Müllerrel jó kapcsolatot ápoló Demszky Gábor vezette testület egyenlítette ki (előre nem adtak támogatást, de a területet ingyen kapták meg). Az Óbudai-sziget jó választásnak tűnt, bár felmerült a hűvösvölgyi nagyrét és a budaörsi repülőtér is (sőt: Gerendai a Margit-szigeten is el tudta volna képzelni a fesztivált).

Müller reklámos-vállalkozó barátja, Szekfű András segített nekik a cégalapításban, egy lakásirodát is kaptak tőle, cserébe bevették egyetemista fiát, Szekfű Balázst a cégbe. (Az ő neve ismerős lehet az idei januári Forbesból.) Az ehhez szükséges 500 ezer forintot Gerendai tette be, ez az a pénz volt, amit a szüleitől kapott lakásvásárlásra (első

felesége épp állapotos volt). A betett pénzből akkor egy önkormányzati lakást lehetett volna venni, mégis inkább egy olyan cégre költötték, ami egyetlen hétért jött létre egy olyan rendezvény kapcsán, amiről akkor még el sem tudták képzelni, hogy egyszer majd a munkahelyük lesz. „Vitt minket a lendület” – mondja erre vállat vonva Gerendai. A Nemesrádon élő Müller mindennap lesétált a faluszéli telefonfülkéhez, hogy egyeztessenek. 43 ezren mentek ki az első egyhetes együttlétre, egyértelmű volt, folytatni kell. A második Sziget hatalmas buktát hozott.

Tanár és kertész is volt a szervezőcsapatban, érthető módon sokkolta őket az a 18,7 milliós mínusz, ami az 1994-es Sziget után jött össze. „Hogy mennyire amatőrök voltunk, abból is látszik, hogy 26 millióról 120 millióra emeltük a költségvetést, miközben 20 százalék volt az infláció a jegyárakon semmit sem változtattunk, maradt 300 forint.” Hiába jöttek százezzerrel többen, a cég hirtelen a csőd szélére került. A kifizetetlen számlák összegéből legalább 35 önkormányzati lakás jött volna ki akkor. (Hogy az ijedség mekkora volt, azt jól jelzi, hogy a pénzügyeket kezelő kolléga szociális munkásból képezte át magát könyvelőnek, ma már saját irodája van.)

„Mit mondhattam volna a hitelezőknek? Adjanak esélyt, és kitermeljük, amivel tartozunk.” Látva a rendezvény sikerét, meggyőzte őket, de az alapszabályból sokan leléptek. Professzionális emberekre és egész éves működésre volt szükség, Gerendai innentől főállásban a Sziget vezetője lett.

Gerendai irodája az Óbudai-szigeten

14 éves kora óta
dohányzik, eddig
kétszer tudta
letenni a cigit

„Embereket vettünk fel, vagyis a költségeink még jobban nőttek, de 1995-ben már szerény, kilencmilliós nyereséggel zártunk.” A második évben felgyülemelő mínuszt csak az ezredfordulóra sikerült ledolgozni.

Takács Gábor a Pepsi új marketingvezetője volt, a kólagyár kezdettől a rendezvény támogatója volt. Gerendaiék a 95-ös fesztivál után azzal keresték fel, hogy ötmilliót kérnek a következő évre. „Azt mondta, ennyi pénzt neki ez nem ér meg” – emlékszik vissza Gerendai. „Meglepődtem, hogy a Pepsi támogatja a Szigetet – mondja Takács –, mert voltam kint a fesztiválon, és ez fel sem tűnt.” Takács

új egyezséget ajánlott, valódi reklámértéket akart, és ezért már hajlandó volt mélyebben is a zsebébe nyúlni. Gerendaiék azt mondták, ha ezen múlik, adják a nevet is. „300 ezer dollár összértékű szerződést kötöttünk” – mondja Gerendai. Ennek csak egy része volt cash, de így is elképzelhetetlen mennyiségű pénzt, akkori árfolyamon nagyjából ötvenmillió forintot sikerült behozni.

KÖLT, AZTÁN ÜZLETEL

Gerendai mindig imádott utazni, és a Sziget mellett erre volt is ideje eleinte (egy Föld körüli túrát is végigcsinált). 2001-ben Budapesten lépett fel a világ-hírű zenekar, a Buena Vista Social Club,

a koncert után egy Liszt Ferenc téri étterem-kávézóban is felléptek. A hely neve nem is lehetett más, mint Buena Vista. „Sokan mondták, milyen menő, hogy idehívtunk egy ugyanilyen nevű világsztár együttest a megnyitóra, pedig ez csak véletlen volt. Nem tudtuk, mi legyen a hely neve, ezért amikor kiderült, hogy sikerül elhozunk a zenekart Budapestre, akkor úgy döntöttünk, legyen a vendéglő neve is Buena Vista” – tesz rendet az ezredforduló egyik urbánus legendáját illetően.

A külföldi utazások után tűnt fel, hogy Budapesten kevés a kiülős, teraszos hely, ez adta az ötletet a Liszt Ferenc tér felrészázásához is (erre alapította 2000-ben a Broadway Egyesület). Sok pereskedés és harc után az Andrásy út mellett a tér ma is éttermekkel van teli.

Rohadtul nem akarom, hogy úgy keressünk többet, hogy valami kicsit rosszabb lesz. Ha valaki ezzel áll elő, megmondom, jöjjön vissza, ha tudja, hogy lesz jobb, és hogy fogunk rajta többet keresni.

PROJEKTEK: SZIGET UTÁN TÓ

KULTIPLEX

Kultikus hely volt a Kinnizsi utcában. A Sziget év közbeni „bázisa”, filmfesztiválokkal, elektronikus zenei programokkal. „Be akartuk bizonyítani, hogy egy ilyen kulturális intézmény is fenntarthatóan működtethető piaci alapon.” A nagy romkocsmakorszak egyik előhírnöke. A kerület végül – a szomszédok panasza miatt is – lebontatta az épületet. Itt működött a Tilos Rádió is.

DUNAJ KLUB (POZSONY)

Egy bevásárlóközpont két szintjét egy kulturális klub és egy elektronikus zenei klub foglalja el – barátai ajánlották, így szállt be. Egyik legjobb befektetésének tartja, csak a koncepcióba szólt bele az elején. „Évente kétszer kimegyek, megnézem.”

WANTED/WAN2

„Én alapítottam, a Szigeten belül ment, 1995-ben indult.” Az igényes zenei sajtó megteremtése volt

a cél. „Azt mondtam, van egy lap, amibe azt írtok, amit akartok, csak legyen minőségi.” A lap 2006-ban került át a Hamu és Gyémánt kiadóhoz, a nyomtatott kiadás 2012-ben megszűnt.

BUDAPESTEYE

Óriáskerék az Erzsébet téren – 4 évre kaptak területashasználati engedélyt, és idén már Európa második legnagyobb óriáskereke fog itt működni, csak a LondonEye nagyobb. Az Óriáskerék Kft.-ben a Sziget Kft.

mellett Scheer Sándor, a Market Zrt. alapító-tulajdonosa is érdekelt.

LUPA-TÓ

A legújabb szerelem-projekt. Az Omszki-tónál hatszor nagyobb vízfelület Budapest tőzsom-szédságában, ahova egész fürdő- és vízisport paradicsomot álmódott Gerendai. Az egykori bányató partján már folynak a földmunkák, egyelőre a finanszírozási konstrukció a nagy kérdés.

A teraszozást a többszintes Buena Vista – és a téren szaporodó társai – hozta divatba Budapesten. 2005-ben szakmai befektetőnek adta el az addig is befektetésnek kezelt üzletet. Ez volt a második alkalom, amikor nagyobb pénz állt a házhhoz. Bevallása szerint 300 millió forint körüli összegről van szó. Ezt fektette később a Costesbe.

„Költ, aztán üzletel” – mondta róla egy korábbi munkatársa a Forbesnak. Környezete szerint először mindig azt nézi, hogy minden top minőségű legyen, a számok csak utána jönnek. Amikor a Sziget jövője bizonytalan volt, akkor is inkább költött, minthogy spórolt volna. Ebben szerinte nincs semmi különleges. „Rohadtul nem akarom, hogy úgy keressünk többet, hogy valami kicsit rosszabb lesz. Ha valaki ezzel áll elő, megmondom, jöjjön vissza, ha tudja, hogy lesz jobb, és hogy fogunk rajta többet keresni. Hosszú távon ez csak akkor működik, ha a látogatók elégedettek” – mondja erről a Sziget kapcsán.

Az viszont nem igaz, hogy nem érdekelné, hogyan fognak projektjei pénzt termelni. Hangsúlyozza: hülye az, aki nem akar nyereséges céget vinni. „Több az olyan ember, aki ki tudja számolni, miben mi a lehetőség, mint az olyan, aki megálmodja, hogy mit kellene kiszámolni. És Karcsi ilyen” – mondja a cégtárs és jó barát, a Videoton-vezér Lakatos Péter.

Ez a filozófia visszaköszön a Costes

történetében is. A Ráday utca elején lévő étteremben Gerendai gyakran megfordult, szerette benne a kiszámítható minőséget. A vendéglátásból keresett pénzét a vendéglátásba akarta fektetni, de külföldi tapasztalatai után úgy döntött, kompromisszumok nélkül célozza meg a gasztronómiai csúcsait. Kerül, amibe kerül. A pincért egyszer megkérdezte, ki a tulaj, másnap már egyeztettek, hogy beszáll az étterembe.

Kollégái és ismerői egybehangzóan mondják, sokszor mintha előrébb tartana, mint az üzletmenet, akkora a lendülete. „Gyakran nem megy le odáig, hogy megéri-e anyagilag egy projekt, hanem azt nézi, hogy az egészet tekintve neki, az ügyeinknek jól tesz-e majd” – mondja Lobenwein Norbert, a szigetes tulajdonostárs.

A 2000-es évek közepére a Sziget Európa-szerte ismert, erős brand lett, piacvezető fesztivál volt. Több befektető is megkönyékezte az alapítókat. „Bennünk volt a félsz, hogy egy nagy, tőkeerős szereplő bejön a piacra, és agresszív terjeszkedésbe kezd. Annyi nagy nemzetközi és szakmai szereplőnek mondtunk már nemet addigra, azt hittük, előbb-utóbb kihúzzuk a gyufát” – mondja arról, mi előzte meg a megállapodást az Econettel.

A Pesti Estet és a Rádió Cafét is birtokló tőzsdei cég a fiatal felnőtteket megcélzó portfóliójába emelte be a Szigetet. A céget

ÜZLET VAGY PIHENÉS

válassza
a Hotel Lycium ****-ot!

IMPOZÁNS SZÁLLODA A FÖTÉR KÖZVETLEN SZOMSZÉDSÁGÁBAN

üzleti és konferencia szálloda a város szívében
sokoldalú rendezvényhelyszín
superior szobák
business corner
hagyományos és trendkövető nemzetközi
gasztronómia
drinkbár könnyű ételek széles kínálatával
400 m²-es wellness-részleg
masszázs-szolgáltatás
szaunacsermóniák
kedvezményes élményfürdő belépő

SZÓRAKOZTATÓ CSAPATÉPÍTÉS DEBRECEN BELVÁROSÁBAN

HOTELKRIMI REJTÉLYEK VÁROSA

KÉRJE EGYEDI AJÁNLATUNKAT!

HOTEL LYCIUM
DEBRECEN

Debrecen, Hunyadi u. 1-3.

hotel@hotellycium.hu

+36 (52) 506 600

www.hotellycium.hu

három lépcsőben (26, 51, 75 százalék) tervezték felvásárolni. Az első részlettel a Sziget tulajdonosai 1,5 milliárd forintot kaptak. Ez volt a harmadik alkalom, amikor Gerendai nagyobb összeget keresett. „Tetszett, hogy sok pénzt ajánlottak, és a szabadságunkat is megtarthattuk” – mondja az ajánlatról. Fontos volt nekik, hogy olyan vásárolja fel őket, aki számít rájuk. Az Econet ráadásul egyéb üzleti ügyekben is kikérte a véleményüket. A vételár 4,85 milliárd forint volt, ennek végül a vevők csak a felét tudták kifizetni és jelentős részét Econet-részvény formájában kapták meg. A válság után a hirdetési piac zsugorodása ugyanis csődbe vitte a céget, melynek egyetlen aranytojáást tojó tyúkjá maradt: a Sziget.

A visszavásárlás jó üzlet volt, hiszen jó áron adták el, és alacsony áron vették vissza, de egyben kényszer is volt, hiszen az Econet elzalogosította a Sziget tulajdonrészét. A 211 forintos értéken beszámított Econet-papírokból volt, amit még 100 forinton el tudott adni, de egy részétől 30 forintért szabadult meg. Még nagyobb gond volt, hogy közben több nagy projektbe is belevágta a fejszéjét. Meggondolatlanság volt? Talán. „Soha nem volt olyan bank-számlám, amin 10 millió forintnál több lett volna pár hétnél hosszabb ideig. Nálam ez tényleg úgy működik, hogy ha bejön valaminek a vételára, vagy osztalék, már el is költöm (vagy a kölcsönök visszafizetésére, vagy a meglévő tervekre). Hogy legyen tartalékom vagy befektetni valóm, ez sohasem izgatott. Mit tudok megcsinálni, valóra váltani, ez érdekelt. És amint volt rá fedezet, bele is fogtam.” Hozzáteszi, annyit mindig keresett projektjein, hogy ne kelljen a családja megélhetése miatt aggódnia. Nem tagadja, mindig is jó színvonalon élt, ha pedig túlköltekezett, mindig volt pár barát, aki kisegítette. A két Costes étteremre saját bevallása szerint csak

egymaga eddig 500 milliónál is többet költött, de áprilisban megvolt az első pluszos hónap.

ÜL ÁDER MELLETT, ES A TELEFONJAT LESI

A visszavásárlás után kezdhettek előlről mindent? A céget stabilizálni kellett, és jókora hitelt vettek fel megint, 500 milliót az OTP-től ötéves futamidőre. „Hasonló volt a helyzet, mint az elején, csak közben megtanultuk a szakmát.” A felvásárlási kudarc utólag azért is végződhetett szerencsésen – az alapítók szempontjából –, mert nem kerültek kiszolgáltatott helyzetbe. Erre Gerendai amúgy is nagyon kényesen figyel.

Így van ez akkor is, amikor a politika megkörményezi, bár nem kell nagy dolgokra gondolni, mondja a Forbesnak, nagy szívességet nem kértek még tőle. Ügyel rá, hogy mindig ügyekért lobbizzon, sohasem Gerendai Károly kér pénzt Gerendai Károlynak. Olyan koordináta-rendszerben mozog, amivel a mindenkori magyar politika nehezen tud és tudott mit

A SZIGET KÜLFÖLDI KUDARCAI

Az Econet növekedési sztorit látott a Szigetben, itt volt az ideje, hogy Magyarország első számú fesztiválja exporttermék legyen. Sok dolgon múltott, hogy nem jött össze.

KIJEV: „ÖTMILLIÓS, SZÚZ PIAC”
Már megállapodtak a városvezetéssel egy rendezvényről, de a polgárháború felborította a tervet. Az új vezetés folytatta volna, de „nem viszek oda fesztivált, ahol lőnek”.

TÖRÖKORSZÁG: JÓL INDULT
A Coca-Cola alvállalkozójaként hoztak össze egy sikeres fesztivált, amit vittek volna

tovább. A belpolitika közbeszólt.
ERDÉLY: FÉLSZIGET, FÉL SIKER
A legnagyobb romániai fesztivál volt, de a piac nagyon érzékeny, sok az ingyenes rendezvény az országban. Sikeres volt, de mindig veszteséges, Gerendai nagyon hitt benne, végül négy éve kiszálltak, két éve a fesztivált sem rendezik meg.

HORVÁTORSZÁG: „ELTÖKÖLTÜK”
Szűz piac volt ez is, de a Sziget már óvatos volt, túlságosan is. Addig vártak, míg helyi cégek be nem robbantották a fesztiválpiacot, amely ma már elég telített.

AUSZTRIA: A TÉLI PRÓBÁLKOZÁS
Miután megvásárolták a franciaországi sítáborokat és a téli szezonban a Fridge Fesztivált szervező cég

(M Group International Kft) 51 százalékát, arra gondoltak, hogy Ausztriában még nagyobb keletje lehetne a téli sportokat és a zenét ötvöző rendezvénynek. A számításaik azonban nem jöttek be, a Bécsben megrendezett eseményre kevesebben jöttek el a vártnál. Azóta az osztrák partnerük javaslatára inkább a sítérepeken próbálkoznak kisebb költségvetésű rendezvényekkel, már nagyobb sikerrel.

kezdeni. „Mindig tisztességes voltam ebben, azért soha nem kértem semmit, mert »jóban vagyunk«. Azonnal lekötözötté válsz, ha ezt megleped. Nekem fontos, hogy egyenrangú partnerként kezeljenek” – mondja.

Az interjú második felét a Leroy-ban vesszük fel, jobboldali politikus tűnik fel, kedélyesen kezet fognak, gyors csevej, és intenek is egymásnak. Ugyanolyan természetesen viselkedik ebben a helyzetben, mint amikor arról mesél, hogy Mesterházy Ernő – Demszky Gábor korábbi főtanácsadója és bizalmasa, aki 2010 után az úgynevezett BKV-ügy miatt előzetes letartóztatásba is került – a cégtársa (többek között a Costes-ben), jó kapcsolatban van vele is. „18 éves koromban barátkoztunk össze, plakátragasztási melókat is kaptam tőle, ő volt akkor a Közgáz klub szervezője” – mondja kapcsolatukról, ami miatt kapott ugyan kritikákat – Mesterházy jóval későbbi politikai szerepvállalása miatt –, „de nem gondolom, hogy meg kellene tagadnom emiatt egy régi barátságot (ahogy más esetekben sem tettem ilyet), velem mindig korrekt volt.”

Sokfajta kettősség jellemzi Gerendai Károlyt. Tekintélyes borgyűjteménye van, miközben nem fogyaszt alkoholt, sőt életében egyszer sem volt részeg. Borkedvelő barátaival ő is szívesen meglátogatta a gazdák pincéit, a borkóstolókon antialkoholistaként időtel-nül érezte magát, így elkezdett alibiből legalább emlékebe vásárolni, míg elkapta a lelkesedés. Az utóbbi években már alábbhagyott a gyűjtői szenvedélye, de a szaksajtót most is olvassa és a különleges tételekre még mindig lecsap.

A környezetében dolgozók nem értik, hogy van mindenre ideje. 6.50-

kor kel, egy és fél 2 körül fekszik, de így is mindenkire szakít időt, igaz, a mobilját szinte folyamatosan nézi. „Éjjel ket-tőkor is felveszi a telefont, és amikor Áder Jánosnál ültünk a Sándor-palotában, ugyanúgy bámulta a mobilját, hogy ki keresi” – mondja róla Lobenwein Norbert. Miközben csak nem rég váltott okostelefonra, találkáit nem az iPhone-jába, hanem egy kis határidőnaplóba jegyzi fel. Nem használja a Facebookot, és bár az innovációt a magánéletétől távol

tartja, a munkában ez abszolút nincs így. Ő akarta leginkább a kártyás rendszer bevezetését a Szigeten (utólag jó húzás lett).

A legnagyobb ellentmondás Tarlóssal való kapcsolata, de szerinte ezt a média is túldimenzionálja. Bár vannak dolgok, amiről nagyon mást gondolnak, úgy véli, a saját keretein belül végül Tarlós is engedékenynek bizonyult, ha a Szigetről volt szó, és Gerendai is mindig igyekezett kompromisszumkész megoldásokkal előállni. Ezért is tudtak mindig megegyezni. Az így is sokakat meglepett, hogy harmadik esküvőjén Tarlóst kérték fel, adja össze őket az Óbudai-szigeten, mint akkor még kerületi polgármester. „Meg akartam mutatni az ismerőseimnek is, hogy már nincs köztünk ellentét” – mondja erről. „Gesztus volt, és persze egy kis geg is.” Az eset pikantériája, hogy az esküvőn ott volt Demszky Gábor akkori főpolgármester is, és bár Tarlóst korábban kérték fel, időközben a Fidesz őt nevezte meg Demszky ellenzéki jelöltjének.

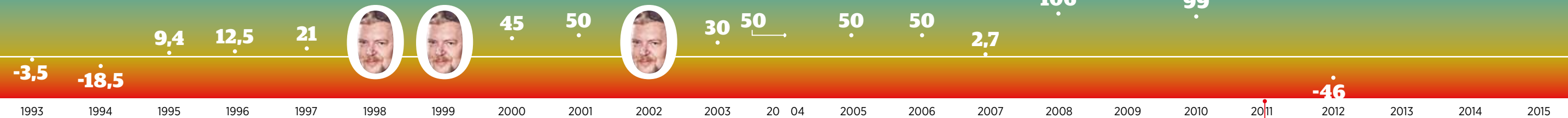
Kapucnis pulcsiban megy a minisztériumokba is, rövidnadrágban sokkolja étterme külföldi vendégeit, és bár lazán

445

SZIGET SZÁMOK

A SZIGET FESZTIVÁL EREDMÉNYESSÉGE AZ INDULÁS ÓTA (MILLIÓ FORINT)

Gerendai Károlyra ráragadt a nullszaldó, már szabadulna tőle. Megnéztük, hány-szor volt veszteséges és nyereséges a Sziget. És hány-szor volt nullszaldós.

öltözködik, ruhákból is a jobb minőséget veszi. Egy-egy jó étterem miatt hajlandó akár repülőre is ülni, Európán kívül csak business classon foglal jegyet, a kontinensen belül fapadossal is beéri. Szereti a jó ételeket, de board meetingeken megelégszik a sarki hamburgerrel is. Bár nem sportos alkat, minden héten focizik. Azt mondja, el tudná fogadni, hogy betiltják a dohányzást, de addig lehessen kulturáltan fogyasztani, ha már a beszerzést megnehezítették. 14 éves kora óta dohányzik, eddig kétszer tudta letenni hosszabb időre a cigit.

Saját bevallása szerint mindig is sznob volt, öltönyt mégis alig hord, a puccos partikat nem kedveli túlzottan. Bő tíz éve vett egy Maseratit, ami ma „talán a szigeten

van a garázsban”, egy cserére érett céges Range Rovert vezet inkább. Látszólag csupa ellentmondás, ami komplex személyiségre vall, pedig Gerendai Károlyt nem kell megfejteni. A közel öt órára elhúzódó interjúbán ugyanis elmondta a lényegét: világ életében azt csinálta, amit szeret, és ezen nem is akar változtatni. Magasra jutott, fontos megmondóember lett, odafigyelnek mindig kritikus hangjára. De saját Michelin-csillagos éttermében is képes feszengve várni a pincérekre, ahogy egy 16 éves vékony fiú várta a rockkoncertek után a zenekarokat valamikor a rendszerváltás előtt, hogy amíg a barátai aláírásokért állnak sorban, ő a szervezésről beszélhessen a háttéremberekkel. **F**

SZERETI A JÓT – ZAVARJA, HA MEGSZÓLJÁK

A MICHELIN-CSILLAGRÓL

„A politikailag korrekt megfogalmazás az, hogy ez egy elismerés, vagyis nem mondhatom, hogy ezért csináltuk. Nem azért mész színésznek, mert Oscart akarsz nyerni. Éttermet azért csinál, hogy elégedett legyen a vendég és büszke lehess rá. Ezért a Michelin-csillagot már az első perctől emlegettem, de csak mint mércét, hogy tudják, milyen színvonalú helyet akarok.”

A MASERATIRÓL:

„16 évesen még fogadtát is kötöttem a barátaimmal, hogy egyszer majd lesz egy ilyen autóm. Az olasz sportautókról a legtöbben azt mondták, gyorsan mennek, csak fapadosok. A Maserati meg csinált egy ugyanolyan gyors autót, ami még kényelmes is. Mikor beteljesült az álomom és – egy szponzorszerződés keretében kedvezményesen – hozzájutottam álmaim autójához, azzal szembesültem, hogy sokan megszólaltak miatt. Még a szűkebb környezetem sem értette, miért vettem ilyen autót, azt mondták, irritálom vele az embereket. Aztán kiderült, hogy tényleg. Bár nem nagy örömmel, de letettem róla, hogy olyan autót vegyek, amik igazán tetszenek, még a mosta-

ni miatt is megszólalnak.”

Barátai szerint a Zsigulival kevesebbet járt szervizbe.

A POLITIKUSOKRÓL:

„Megvan a közéleti dolgokról a véleményem és nem szoktam magamban tartani, de sosem pártpolitizáltam. Mindig azon az alapon viszonyultam a közügyekhez, hogy az érdekelték mit mondanak és nem az, hogy ki mondja. Volt olyan miniszterelnök, aki azt mondta, „bármennyire is jóban vagyunk, támadni fognak, ha ennyi állami támogatást kap a Sziget”. Én annyit mondtam erre, ha úgy gondolja, hogy nem érdemeljük meg, ne adjon annyit, de ha úgy gondolja, hogy azért adja, mert „jóban vagyunk”, akkor ne adjon inkább egy vasat se. Ha komolyan felmerül valakiben, hogy az ország elsőszámú turisztikai termékeként nem érdemeljük meg, az akkor épp a költségvetésünk 4 százalékát kitevő támogatást, miközben bizonyítottan ennek a soktízszeresét keresi rajtunk az állam, akkor ezen még vitatkozni sem láttam értelmét.”

AZ ÁLLAMI TÁMOGATÁSRÓL:

„Alapvetően hiszek a piacban, és abban, hogy az embernek a piaci versenyben

kell helytállnia és nem abban, mennyi pénzt tud kilobbizni. Ma a költségvetésünk kb. 1 százaléka az állami támogatás. Ennél sokkal többet is tudnánk mire elkölteni, de így is sikeresen működünk és közben megmarad a függetlenségünk, mert ha ez a pénz nem lenne, attól még nem kerülne veszélybe a rendezvény. Persze vannak, akik ezt is a fejünkhöz vágják, hogy minek nekünk közpénz? Ez egy hülye berögződés, hogy azt gondoljuk, ha valami jól megy, akkor annak minek támogatás? Az Audi is elég jól működik, minek neki állami pénz? Ez nem szociális támogatás. Sajnos sokan nem értik, hogy ez befektetés, olyan országmarketingre fordított pénz, amit az ország legismertebb és legtöbb turistát vonzó márkájának adnak, a még hatékonyabb kommunikációra, mert busásan megtérül az államnak. Másrészt tudomásul kell venni, hogy a szimbolikus támogatás, amit kapunk, Magyarországon igenis fontos, mert a hatóságoknak például azt jelzi, az államnak semmi gondja velünk. Ez jóval kevesebb, mint amit a régiós versenytársaink kapnak, az itthoni helyzetéről nem is beszélve, ahol a közpénzek aránya 50 százalék körüli a rendezvények finanszí-

rozásában. Szerintem, ha jelentősen több közpénz bevételünk lett volna, akkor ma nem tartanánk itt, mert elkényelmesedhettünk volna.”

ARRÓL, HOGY ELADNÁ-E

MOST A SZIGETET?

Az interjú 102. percében:

„Tudnám úgy csinálni, hogy nélkülözhető legyek, de mégsem teszem. Vannak ilyen hülye izéim, amit a kolégáimnak is elmondok, hogy ha ők azt érzik rajtam, hogy – jó magyar szokás szerint – én is csak nyafogok, vagy rutinából csinálom, akkor szóljanak, hogy menjek nyugdíjba. A feleségemet is megkértem, ha már nem akarok bemenni, úgy kelek fel, akkor először vigyen el nyaralni pár hétre, aztán ha megint ezt mondom, akkor beszéljen rá, hogy fogjak valami másba. Ebből a szempontból iszonyú jó életem volt, mindig azzal foglalkoztam, amivel akartam. A legelején nem voltam persze a magam ura, de azzal foglalkoztam akkor is, amivel akartam. 46 évesen nem fogok megváltozni, azzal akarom kitölteni a napjaimat, amitől jól érzem magam a bőrömben.”

Az interjú 131. percében:

„Amíg nekem kedvem van csinálni, nem beszélék erről komolyan. Ugyanakkor,

ahogy egyre jobban mennek a dolgok, egyre inkább azt érzem, hogy már kevésbé van rám szükség. Amit megtartottam a feladataimból, azt azért, mert szeretem csinálni. Kezdem azt érezni, hogy lassan révbé érünk a Szigettel, úgy érzem, hogy egyre kevésbé tudok mit hozzátenni. Én a kihívásokat szeretem, amikor meg kell valamit oldani.”

Az interjú 153. percében:

„Hiába a kiváló menedzsment, vannak döntési helyzetek, amikor még mindig azt érzem, hogy nem ugyanarról a töről gondolkozunk. Azt hiszem, a gyerek kezét csak akkor tudnám nyugodtan elengedni, ha biztosabb lehetnék benne, hogy azok a stratégiai döntések szülnének meg nélkülüm is, amit én hoznék meg abban a helyzetben. Erre talán kellene még egy-két évet áldoznom, és ezalatt kifejezetten erre tréningeznem a menedzsmentet. De ott van a másik érv is, hogy most elég jól megy, akkor meg minek adnánk el? Nem? De nem a csúcson érdemes kiszállni? Kicsit tanácsatlannak érzem magam ebben a helyzetben.”

A Forbes módszertana szerint a 2014-es eredmények alapján (EBITDA-alapon) a Sziget 8,5-9 milliárd forintot érhet.